

OBLEŚNOŚĆ (2) *sb f*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; oba o prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz -ość).

sg N obleśność (1). ◇ pl I obleśnościami (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (te same przykłady) – XVII w.

Obłuda, udawanie (2) : Dáley powiáda Apoštoł [o szarańczy]: Iż mieli twarzy iákoby człowicze/ á wárkocze iákoby niewiefcie. Aczći máiąc twarzy człowicze/ ále śwemi poštáwámi/ obleśnościami/ vbiori/ goleniem/ bárzo ie sobie odmienili/ iż ledwe sá ku człowiekowi podobni. RejAp 79v.

W połączeniu szeregowym (1): wzyłcy wiedzą iáko tho ieft sprofny á szkodliwy przymiot w przyrodzeniu człowiczym tá szpetna obleśność á tá ohydna obłudność á plugáwa nieprawdá. RejZwierc 96.

Synonimy: obłuda, obłudność.

DDJ